

Категорія справи № 754/8042/16-ц: **не визначено.**

Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **05.08.2017.** Оприлюднено: **08.08.2017.**

Дата набрання законної сили: **27.07.2017**

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

Апеляційне провадження

Головуючий у 1 інстанції - Шевчук О.П.

№22-ц/796/8556/2017

Доповідач - Борисова О.В.

справа №754/8042/16-ц

м. Київ

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А І Н И

27 липня 2017 року колегія суддів судової палати з розгляду цивільних справ Апеляційного суду м. Києва в складі:

головуючого судді: Борисової О.В.

суддів: Пікуль А.А., Усика Г.І.

при секретарі: Пузиківій В.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні цивільну справу за апеляційною скаргою представника товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» - Шкред Володимира Васильовича на ухвалу Деснянського районного суду м. Києва від 22 грудня 2016 року про відмову у задоволенні скарги по цивільній справі за скаргою товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП. З.О.О.» про визнання неправомірними дій головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Рубель Інни Вікторівни, скасування постанови та зобов'язання вчинити дії, заінтересована особа: приватне акціонерне товариство «Бліц-Інформ»,-

В С Т А Н О В И Л А:

У червні 2016 року товариство «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» звернулося до суду зі скаргою на дії державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, обґрунтовуючи скаргу тим, що постановою головного державного виконавця Рубель І.В. припинено виконавче провадження про стягнення з ПрАТ «Бліц-Інформ» грошових коштів у розмірі 16412027,28 грн. у зв'язку з повним виконанням рішення суду. Заявник не погоджується із зазначеним рішенням державного виконавця, оскільки рішення суду в повному обсязі не виконано, а сума, виплачена боржником, є меншою, ніж стягнута рішенням іноземного суду.

З урахуванням уточнених вимог товариство «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» просило: визнати неправомірними дії державного виконавця Рубель І.В., які полягають у протиправному прийнятті нею постанови про закінчення виконавчого провадження від 14.06.2016 року №3245419;

скасувати постанову державного виконавця Рубель І.В. про закінчення виконавчого провадження від 14.06.2016 року № 3245419;

зобов'язати державного виконавця Рубель І.В. відновити виконавче провадження № 32454199, відкрите на підставі виконавчого листа від 25.10.2011 року № 2к-3/11, виданого Деснянським районним судом м. Києва на підставі клопотання стягувача - товариство «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення Арбітражу Швейцарської Палати Торгової палати Цюріху від 19.01.2011 року.

Ухвалою Деснянського районного суду м. Києва від 22.12.2016 року у задоволенні скарги товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» відмовлено.

Ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 30.01.2017 року ухвалу Деснянського районного суду м. Києва від 22.12.2016 року скасовано, питання передано на новий розгляд до суду першої інстанції,

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 31.05.2017 року ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 30.01.2017 року скасовано, справу передано на новий розгляд до апеляційного суду.

Не погоджуючись з ухвалою суду першої інстанції представник товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» - Шкред В.В. подав апеляційну скаргу в якій посилаючись на порушення норм процесуального права просив ухвалу суду першої інстанції скасувати та постановити нову про задоволення скарги.

На обґрунтування доводів апеляційної скарги вказував, що у даній справі суд першої інстанції був зобов'язаний при вирішенні спору застосовувати як аналогію права, так і аналогію закону для усунення неузгодженості між нормами права для вирішення даної справи.

З огляду на те, що рішення іноземного суду зазначене у виконавчому листі, залишається невиконаним, то суд першої інстанції повинен був захистити право стягувача на мирне володіння майном, гарантоване статтею Першого протоколу до Конвенції.

В судовому засіданні апеляційного суду представник товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» - Шкред В.В. апеляційну скаргу підтримав та просив її задовольнити з підстав наведених в ній.

Представник заінтересованої особи: ПрАТ «Бліц-Інформ» проти задоволення апеляційної скарги заперечувала, просила ухвалу суду залишити без змін.

Головний державний виконавець відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Рубель І.В. в судове засідання не з'явилася, про день, час та місце розгляду справи повідомлена належним чином, а тому колегія суддів вважає можливим розглядати справу у її відсутності.

Заслухавши доповідь судді Борисової О.В., пояснення осіб, які з'явилися в судове засідання, перевіrivши матеріали справи та обговоривши доводи апеляційної скарги колегія суддів вважає, що скарга підлягає задоволенню з огляду на наступне.

Відмовляючи у задоволенні скарги, суд виходив із того, що рішення суду боржником виконано в повному обсязі, що відповідно до вимог пункту 8 частини першої статті 49 Закону України «Про виконавче провадження» є підставою для закінчення виконавчого провадження.

Проте, колегія суддів не погоджується з таким висновком суду першої інстанції виходячи з наступного.

Так, скасовуючи ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 30.01.2017 року суд касаційної інстанції вказував, що апеляційний суд правильно виходив з того, що судом першої інстанції не взято до уваги те, що товариство «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» було і залишається у статусі нерезидента та не мало рахунків у гривні, отже рішення іноземного суду залишалось невиконаним. Установивши наявність стягнення на користь іноземної компанії в розмірі 1473252 євро за рішенням Арбітражу

Швейцарських Палат Торгової Палати Цюріха від 19.01.2011 року й одночасно визнавши доведеним сплату боржником 16412027,28 грн. суд не перевіряв чи відповідає стягнута на користь товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» сума грошових коштів у національній валюті України розміру грошових коштів стягнутих за рішенням Арбітражу Швейцарських Палат.

Згідно з ч.4 ст.338 ЦПК України висновки і мотиви, з яких скасовані рішення є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції при новому розгляді справи.

Судом встановлено, що остаточним арбітражним рішенням на узгоджених умовах Арбітражу Швейцарських Палат Торгової Палати Цюріха від 19.01.2011 року вирішено, що ПрАТ «Бліц-Інформ» погоджується сплатити Muller Martini суму 1473252 євро в якості повної та остаточної компенсації за контрактом № 32. Обидві сторони відмовляються від подальших взаємних претензій, заявлених раніше в процесі Арбітражного провадження, а також від будь-яких інших існуючих і майбутніх претензій за контрактом №32 (а.с.22 т. 1).

Ухвалою Деснянського районного суду м. Києва від 13.07.2011 року частково задоволено клопотання представника товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» - визнано та дозволено примусове виконання на території України рішення Арбітражу Швейцарської Палати Торгової палати Цюріху від 19.01.2011 року та видано виконавчий лист про стягнення із ЗАТ «Холдингова компанія «Бліц-Інформ» на користь товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» грошові кошти в розмірі 16412027,28 грн. у вигляді дванадцяти щомісячних платежів - по 1392500 грн. кожний - протягом одинадцяти наступних місяців, а дванадцятий, він же останній платіж, становитиме 1094527,28 грн. (а.с.26-28 т.1).

На підставі зазначеної ухвали 25.10.2011 року судом видано виконавчий лист № 2к-3/11, відповідно до якого встановлено стягнути із ЗАТ «Холдингова компанія «Бліц-Інформ» на користь товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» грошові кошти в розмірі 16412027,28 грн. у вигляді дванадцяти щомісячних платежів по 1392500 грн. кожний - протягом одинадцяти наступних місяців, а дванадцятий, він же останній платіж, становитиме 1094527,28 грн. (а.с.29 т. 1).

28.04.2012 року старшим державним виконавцем відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України Гречуха О.Я. відкрито виконавче провадження з виконання виконавчого листа від 25.10.2011 року № 2к-3/11 про стягнення з ПАТ «Бліц-Інформ» на користь товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» грошових коштів в розмірі 16412027,28 грн. (а.с.218 т.1).

Ухвалою Деснянського районного суду м. Києва від 01.03.2013 року змінено порядок виконання судового рішення - ухвали Деснянського районного суду м. Києва від 13.07.2011 року, шляхом визначення стягнення з ПрАТ «Бліц-Інформ» на користь товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» грошових коштів в розмірі 1473252 євро, що станом на 13.07.2011 року склало 16412027,28 грн., у вигляді дванадцяти щомісячних платежів по 125000 євро, що станом на 13.07.2011 року становило 1392500 грн. кожний, протягом одинадцяти наступних місяців, а дванадцятий, він же останній платіж, становитиме 98252 євро, що станом на 13.07.2011 року складало 1094527,28 грн. (а.с.30-34 т.1).

01.03.2013 року представник стягувача надав старшому державному виконавцю відділу примусового виконання рішень Державної виконавчої служби України Гречусі О.Я. заяву про зміну ухвалою суду від 01.03.2013 року порядку виконання рішення з ухвалою. Зазначене отримане відділом ДВС 04.09.2013 року (а.с.59 т.1).

14.06.2016 року постановою головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Рубель І.В. виконавче провадження за виконавчим листом № 2к -3/11, виданим 25.10.2011 року закрито у зв'язку виконанням рішення суду - стягненням з боржника коштів в розмірі 16412027,28 грн., які конвертовані в євро та перераховані стягувачу (а.с.16-18 т.1).

Факт виплати боржником коштів у вищезазначеному розмірі визнається сторонами у справі та підтверджується наданими учасниками розгляду справи письмовими доказами (а.с.68-115 т.1).

Відповідно до виконавчого листа від 25.10.2011 року № 2к-3/11, що перебував на виконанні у державного виконавця Рубель І.В., сума заборгованості визначена в гривнях.

При цьому, з ухвали суду від 01.03.2013 року про встановлення способу виконання рішення вбачається, що в ній суму боргу зазначено в євро та у гривневому еквіваленті.

Рішення іноземного суду, що виконується на території України, також містить дані про стягнення боргу в євро.

Відповідно до частини 5 статті 124 Конституції України судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України.

Умови і порядок виконання рішень судів, що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню, у разі невиконання їх у добровільному порядку, чітко визначені Законом України «Про виконавче провадження».

Згідно із частиною першою статті 1 Закону України «Про виконавче провадження» (в редакції від 02.06.2016 року) виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) - це сукупність дій органів і посадових осіб, визначених у цьому Законі, що спрямовані на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які провадяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню.

Відповідно до положень статті 383 ЦПК України сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їх права чи свободи.

За частиною першою статті 6 Закону України «Про виконавче провадження» (в редакції чинній на час вчинення виконавчих дій) державний виконавець зобов'язаний використовувати надані йому права відповідно до закону і не допускати у своїй діяльності порушення прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

Відповідно до пункту 8 частини першої статті 49 Закону України «Про виконавче провадження» виконавче провадження підлягає закінченню у разі фактичного виконання в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом.

Згідно зі статтею 99 Конституції України грошовою одиницею України є гривня. Іноземна валюта може використовуватися в Україні у випадках і в порядку, встановлених законом (стаття 192 Цивільного кодексу України; далі - ЦК України).

Статтею 2 Закону України від 07.12.2000 року № 2121-III «Про банки і банківську діяльність» визначено, що кошти - це гроші у національній або іноземній валюті чи їх еквівалент.

Статті 47 та 49 цього Закону визначають операції банків з розміщення, залучення коштів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик як кредитні операції незалежно від виду валюти, яка використовується. Ці операції здійснюються на підставі банківської ліцензії.

Операції з валютними цінностями здійснюються на підставі генеральних та індивідуальних ліцензій Національного банку України. Операції з валютними цінностями банки мають право здійснювати на підставі письмового дозволу (генеральної ліцензії) на здійснення операцій з валютними цінностями відповідно до пункту 2 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 19.02.1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю».

Використання іноземної валюти як засобу платежу без ліцензії дозволяється, якщо ініціатором або отримувачем за валютною операцією є уповноважений банк (ця норма стосується лише тих операцій уповноваженого банку, на здійснення яких Національний банк України видав йому банківську ліцензію та генеральну ліцензію на здійснення валютних операцій).

В ході виконавчого провадження державний виконавець, на свій розсуд, може звертати стягнення як на кошти боржника у гривнях, так і в іноземній валюті.

Згідно із частиною третьою статті 53 вищевказаного Закону в разі обчислення суми боргу в іноземній валюті державний виконавець у результаті виявлення у боржника коштів у відповідній валюті стягує ці кошти на валютний рахунок органу державної виконавчої служби для їх подальшого перерахуванню стягувачу. У разі виявлення коштів у гривнях чи іншій валюті державний виконавець за правилами, встановленими частиною першою та другою цієї статті, дає доручення про купівлю відповідної валюти та перерахування її на валютний рахунок органу державної виконавчої служби.

У пункті 13.1 Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 02.04.2012 року № 512/5 визначено, що органи державної виконавчої служби мають відповідні рахунки в органах Державної казначейської служби України для обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів на їх виплати стягувачам у національній валюті, а також відповідні рахунки для обліку аналогічних операцій в іноземній валюті в банках.

Порядок примусового списання коштів в іноземній валюті регулюється постановою НБУ «Про затвердження Положення про порядок виконання банками документів на переказ, примусове списання і арешт коштів в іноземних валютах та банківських металів і змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України» від 28 липня 2008 року № 216 (далі - Положення від 28.07.2008 року № 216).

Пунктами 5.1, 5.2 цього Положення передбачено, що платіжна вимога на списання оформляється, приймається, надсилається для виконання до уповноваженого банку, виконується, повертається та відкликається відповідно до порядку, визначеного нормативно - правовими актами Національного банку з питань здійснення безготівкових рахунків у національній валюті в Україні, з урахуванням особливостей, викладених у цьому Положенні. Платіжна вимога на списання подається органом державної виконавчої служби безпосередньо до уповноваженого банку, у якому відкрито рахунок клієнта-боржника/коррахунок банку-боржника (така платіжна вимога обов'язково має містити підпис відповідального виконавця уповноваженого банку або органу державного казначейства, що обслуговує орган державної виконавчої служби, та відбиток штампа уповноваженого банку або органу державного казначейства, що обслуговує орган державної виконавчої служби), або через уповноважений банк чи орган державного казначейства, що обслуговує орган державної виконавчої служби.

Уповноважений банк виконує платіжну вимогу на списання коштів у визначеному в ній виді іноземної валюти (з конвертацією в інший вид іноземної валюти, визначений у призначенні платежу) або платіжну вимогу на списання національної валюти для купівлі за її рахунок відповідного виду іноземної валюти (визначений у призначенні платежу), у якій обов'язково зазначено: номер рахунку клієнта-боржника, коррахунок банку-боржника (в іноземній або національній валюті), з якого здійснюватиметься списання; номер рахунку в іноземній валюті органу державної виконавчої служби; сума та назва національної/іноземної валюти, що підлягає списанню для купівлі/конвертації. У призначенні платежу зазначається, що іноземна валюта, як списується, підлягає конвертації на міжбанківському валютному ринку України в іншу іноземну валюту (її назва) або те, що за національну валюту, що списується, купується іноземна валюта (її назва) з посиланням на статтю 53 Закону України «Про виконавче провадження» та назва, номер (якщо він є) і дата видачі виконавчого документа (пункт 5.4 Положення).

Таким чином у разі виявлення коштів боржника в фінансовій установі у гривнях державний виконавець дає доручення цій фінансовій установі про купівлю відповідної іноземної валюти. За відсутності у цієї установи права на купівлю валюти державний виконавець зобов'язує її перерахувати стягнуту суму у гривнях до фінансової установи, яка має таке право.

Як вбачається з матеріалів справи на виконання рішення Арбітражу Швейцарських палат Торгової Палати Цюриха від 19.01.2011 року товариством «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» було отримано 712918 євро (а.с.149-187 том 2).

А тому колегія суддів може погодитися з висновком суду першої інстанції про виконання ПрАТ «Бліц-Інформ» своїх зобов'язань за рішенням Арбітражу Швейцарських палат Торгової Палати Цюріха від 19.01.2011 року, оскільки товариство «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» отримало кошти лише в сумі 712918 євро, тоді як за рішенням міжнародного суду сума боргу становить 1473252 євро.

Таким чином, вказівка в ухвалі Деснянського районного суду м. Києва від 01.03.2013 року про стягнення грошових коштів в розмірі 1473252 євро, що станом на 13.07.2011 року становить 16412027,28 грн. не визначає, що ПрАТ «Бліц-Інформ» має виконати свої зобов'язання у розмірі 16412027,28 грн., оскільки сума боргу має бути повернута у розмірі 1473252 євро, незалежно від її еквіваленту за національним курсом.

Товариство «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» було і залишається у статусі нерезидента та не має рахунків у гривні.

Тобто, Товариство «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» в кінцевому результаті має отримати грошові кошти в євро незалежно від його еквіваленту у гривні.

Отже, рішення суду є невиконаним, сума отриманих коштів товариством «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» не відповідає розміру грошових коштів, стягнутих рішенням Арбітражу Швейцарських палат.

Відповідно до ст.41 Закону України «Про виконавче провадження» у разі якщо постанова виконавця про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу визнана судом незаконною чи скасована в установленому законом порядку, виконавче провадження підлягає відновленню за постановою виконавця не пізніше наступного робочого дня з дня одержання виконавцем відповідного рішення.

У разі відновлення виконавчого провадження стягувач, суд або орган (посадова особа), яким повернуто виконавчий документ, зобов'язані у місячний строк з дня надходження постанови про відновлення виконавчого провадження пред'явити його до виконання.

Відповідно до п.18 постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ №6 від 07.02.2014 року «Про практику розгляду судами скарг на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби під час виконання судових рішень у цивільних справах» за результатами розгляду скарги на рішення, дії або бездіяльність державного виконавця чи іншої посадової особи державної виконавчої служби суд постановляє ухвалу, яка має відповідати вимогам статей 210, 213, 387 ЦПК України.

Виходячи зі змісту статті 387 ЦПК у разі встановлення обґрунтованості скарги суд визнає оскаржувані рішення, дії чи бездіяльність неправомірними і зобов'язує державного виконавця або іншу посадову особу державної виконавчої служби задовольнити вимогу заявника та усунути допущені порушення або іншим шляхом поновлює його порушені права чи свободи.

За таких обставин колегія суддів дійшла до висновку, що дії головного державного виконавця є неправомірними, а постанова про закінчення виконавчого провадження підлягає скасуванню.

Керуючись принципом *restitutio in integrum*, що полягає у відновленні настільки, наскільки це можливо, попереднього юридичного стану, який стягувач мав до порушення Конвенції і протоколів до неї, враховуючи при цьому, що у справі, яка переглядається, встановлено процедурні помилки у діях державної виконавчої служби, які ставлять під серйозний сумнів результат оскарженого провадження, колегія суддів приходить до висновку про задоволення скарги.

Згідно з ст.388 ЦПК України судові витрати, пов'язані з розглядом скарги, покладаються судом на заявника, якщо було постановлено рішення про відмову в задоволенні його скарги, або на відділ державної виконавчої служби, якщо було постановлено ухвалу про задоволення скарги заявника.

Отже, з Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України на користь товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП. З.О.О.» підлягає стягненню судовий збір за подання апеляційних скарг у розмірі 2756 грн.

Відповідно до п.2 ч.1 ст.312 ЦПК України апеляційний суд змінює або скасовує ухвалу і постановляє ухвалу з цього питання, якщо воно було вирішено судом першої інстанції з порушенням норм процесуального права або при правильному вирішенні було помилково сформульовано суть процесуальної дії чи підстави її застосування.

Керуючись ст.ст.218, 303, 304, 307, 312-315, 317 ЦПК України, колегія суддів -

У Х В А Л И Л А:

Апеляційну скаргу представника товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» - Шкред Володимира Васильовича задовольнити.

Ухвалу Деснянського районного суду м. Києва від 22 грудня 2016 року скасувати та постановити нову ухвалу наступного змісту.

Скаргу товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП. З.О.О.» про визнання неправомірними дій державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Рубель Інни Вікторівни, скасування постанови та зобов'язання вчинити дії, заінтересована особа: приватне акціонерне товариство «Бліц-Інформ» задовольнити.

Визнати неправомірними дії головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Рубель Інни Вікторівни, які полягають у закінченні виконавчого провадження ВП №3245419 від 14 червня 2016 року у зв'язку з фактичним виконанням в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом.

Скасувати постанову головного державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України Рубель Інни Вікторівни про закінчення виконавчого провадження ВП №3245419 від 14 червня 2016 року.

Зобов'язати державного виконавця відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України відновити виконавче провадження ВП №32454199, відкритого на підставі виконавчого листа №2к-3/11 від 25 жовтня 2011 року, виданого Деснянським районним судом м. Києва на підставі клопотання стягувача МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП. З.О.О.» про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення Арбітражу Швейцарської Палати Торгової палати Цюріху від 19 січня 2011 року.

Стягнути з Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України на користь товариства «МЮЛЛЕР-МАРТІНІ.СП.З.О.О.» судовий збір за подання апеляційних скарг у розмірі 2756 грн.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення, але може бути оскаржена протягом двадцяти днів до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ шляхом подачі касаційної скарги.

Головуючий

Судді